

stemme sig for, da mange Forhold i den Henseende ville være medbestemmende. Udvalgets Flertal har ligeledes for sit Bedkommende troet, idet det isørvrigt ligesaa lidt som Mindretallet har Noget imod, at Paragrafen bliver staaende, — idet den udtrykker en vis Norm for Flaadens Omfang og Størrelse, — at det var rigtigt at fremsætte et udtrykkeligt Forbehold om, at Lovgivningsmagten måtte have fuld Frihed til gjennem de aarlige Bevillinger nærmere at bestemme saavel hvad der kun kan forstaaes ved de større Skibe, som omtales i Paragrafen — Paragrafen lyder nemlig paa, at Flaaden skal bestaa af 12 større og et passende Antal mindre Skibe — som ogsaa til at bestemme, hvad der skal forstaaes ved de andre Ord: „et passende Antal mindre Skibe“. Det Mindretal, hvortil jeg hører, erkjender fuldt ud, at dette følger af sig selv, at det er Rigsdagen, der nærmere vil have at votere over Størrelsen af de Bevillinger, hvorved Flaaden skal udvikles, og at fastsætte det Lidsrum, indenfor hvilket en nærmere større Udvikling af Flaaden skal effektueres. Vi ere forsaavidt fuldstændig enige i dette med Flertallet; men vi have paa den anden Side ikke set tilstrækkelig Grund til, at deltage i et Forbehold, som vi fandt fulgte af sig selv. Jeg har paa denne Maade havt Leilighed til at omtale samtlige §§ 1—5. Det næste Afsnit handler om det værnepligtige Mandstabs Udstroining, Indkaldelse og Uddannelse. Den høitærede Marineminister har foreslaaet den Afvigelse fra den nugældende Lovs Bestemmelser, at der aarligt skulde tildeles Flaaden 250 Mand mere end hidtil. Heraf skulde imidlertid 50 bestemmes til Søminstjenesten, saa at der altsaa til Flaadens øvrige Brug bliver en Forøgelse af 200 Mand. Den Tanke, der ligger her bagved, er navnlig den, at man har ønsket paa denne Maade saavel af Søartillerister som af Gaandværkere at have et saa tilstrækkeligt stort Antal i de yngre Aargange, at man ikke behøver strax ved en Krigs Udbrud at recurrere til de ældre Aargange. Et Flertal af Udvalget har tilraadet, at Forøgelsen med 250 Mand skulde nedsettes til 200. Marsagen dertil er den Forbindelse, hvori Antallet af Mandstabs, der aarlig indkaldes, staar med Bestemmelserne om de aarlige Udrustninger, og jeg vil derfor nærmere komme til at omtale dette, naar § 14 med de dertil stillede Ændringsforslag blive nævnte. Med Hensyn til Mandstabs Uddannelse er der foreslaaet ligesom hidtil, at den første Uddannelse skal finde Sted i et Lidsrum af indtil 2 Maanedes. Udvalget har havt sin Opmærksomhed henledet paa Spørgsmaalet, om det ikke vilde være rigtigt at indføre i Loven en Bestemmelse om, at Uddannelsesstiden ikke nødvendigvis bliver 2 Maanedes, men at den, navnlig for Gaandværkere og enkelte Andre, kunde blive noget kortere. Det er imidlertid oplyst af den høitærede

Marineminister, at den nuværende Bestemmelse forstaaes paa den Maade, at, hvor Forholdene gjøre det ønskelig eller nødvendigt at lade Mandstabet overgaa direkte til egentlig Tjeneste ved Flaaden med en kortere første Uddannelsesstid, sker ogsaa Saadant, og af Hensyn dertil har Udvalget ikke fundet nogen Anledning til at stille noget Ændringsforslag med Hensyn til Forordning af en Bestemmelse, der altsaa svarer til, hvad der gjælder nu, og med Hensyn til hvis Fortolkning den høitærede Minister og Udvalget saaledes ere enige. Den fortsatte Uddannelse af Mandstabet er foreslaaet forskjellig, efter som Mandstabet skal henføres til Artilleritjeneste, Søminstjeneste eller forskjellig anden Tjeneste. Efter den gjældende Lov skulle Søartilleristerne uddannes videre i 6 Maanedes eller paa et Søtogt. Den høitærede Marineminister har foreslaaet, at Bestemmelsen skulde lyde paa, at de skulde uddannes paa Logter af tilfammen mindst $4\frac{1}{2}$ Maanedes Varighed. Udvalget har havt sin Opmærksomhed henledt paa, at det saaledes synes, som om en Minimumsbestemmelse skulde laas fast. Ved Forhandlingerne med den høitærede Marineminister har han imidlertid meddelt, at det ikke ved denne Redaktion af Bestemmelsen var Hensigten at tilvejebringe en Realitetsforandring i det Bestaaende, og i den Anledning foreslaa Udvalget at blive staaende ved den nugældende Bestemmelser Ordlyd. Dog er der et Mindretal, der, som det vil ses, har stillet et Ændringsforslag om, at Uddannelsesstiden ikke sættes til omtrent 6 Maanedes, men til omtrent 5 Maanedes, hvilket Ændringsforslags Vedtagelse Flertallet meget bestemt fravaader. Der har været reist det Spørgsmaal, om den Omstændighed, at Uddannelsesplanen ledes paa den Maade, at den første Del af Mandstabs Uddannelse sker ombord i en Klasse Skibe, Gyrcerfregatterne, og at de derefter flyttes over i andre Skibe, ikke kunde have Indflydelse paa Beregningen af de Paagjældendes Logter. Men Udvalget har ved at overveie Sagen sluttet sig til den Opfattelse, som den høitærede Marineminister har, at det dog vil være en Selvfølge, at det kun bliver beregnet de Paagjældende et Søtogt, selv om der under denne Tjeneste mulig kunde være Tale om Omflytning fra et Skib til et andet. Søminstjerne ere foreslaaede uddannede i 16 Maanedes. Det vil jo erindres, at Tjenestetiden for de nuværende Rekruter ved Ingenieurkorpsens Sømineafdeling ogsaa er 16 Maanedes. Udvalget havde Grund til at formode, at der kunde være Mulighed for, at Tjenestetiden for de aktive Søminstjerne kunde gøres noget kortere. Man kom derved, og desuden af andre Grunde, naturlig hen til at overveie Spørgsmaalet, om det ikke maatte var rigtigt, at der i Loven indførtes detaillerede Bestemmelser om en Afkillelse af det aktive og passive Søminevæsen. Man indsaar, at i mange Retninger kunde en saadan